

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

نقطه الكاف

محمد محيط طباطبائي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نقطه الکاف (پژوهشی در تواریخ دو فرقه ازلی و بهائی)

نویسنده:

محمد محیط طباطبائی

ناشر چاپی:

سایت بهائی پژوهی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	..... فهرست
۶	..... نقطه الکاف
۶	..... مشخصات کتاب
۶	..... پژوهشی در تواریخ دو فرقه ازلی و بهائی، کتاب براون و اشتباهات آنها و پاسخ به نقدها
۹	..... درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

نقطه الکاف

مشخصات کتاب

مؤلف: محمد محیط طباطبایی

سایت بهائی پژوهی

برگرفته از:

پژوهشی در تواریخ دو فرقه ازلی و بهائی، کتاب براون و اشتباهات آنها و پاسخ به نقدها

پس از انتشار مقاله «کتابی بی نام با نامی تازه» درباره تاریخ منسوب به حاجی میرزا جانی کاشانی و پیش از چاپ مقاله های مکمل آن درباره تاریخ جدید و تاریخ منسوب به نبیل زرنندی برای برخی از فضلائی نکته سنج در قم و اصفهان و تهران این حیرت دست داده بود که چرا این جانب در صدد تضعیف موقعیت (برون) برآمده و بدان نیندیشیده است که این امر برای طرف مخالف او تأیید ضمنی خواهد بود. بهائیان هم از اینکه کتاب نقطه الکاف چاپ برون پس از نیم قرن مورد انتقادی قرار گرفته خشنود و در نتیجه پیروان صبح ازل از این بابت ناخشنود شدند. جمعی هم از برادران مذهبی در مرکز و شمال کشور اصولاً طرح این موضوع را بجا ندانستند و بدین دست آویز که ذکر چنان مطلبی خاطره فراموش شده ای را دوباره به یاد می آورد، برعمل پژوهنده خرده گرفتند. به هر صورت چون غرض از نگارش مقاله فقط بحث کتاب شناسی و جلب توجه فضلائی کتاب شناس به اشکالی بود که در کار اسم نقطه الکاف و انتساب آن به حاجی میرزا جانی کاشانی وجود داشت، دیگر توجهی به مراعات مصالح و منافع و مضار این و آن نشد و از اینکه یکی را شاد و دیگری را ناشاد کرده باشد ابائی و پروائی نداشت. دوست فاضل سالخورده ای از طرفداران صبح ازل در آخرین دیداری که چند ماه پیش با او صورت گرفت مرا به عواقب نامطلوب این شکستن سد متین بیم داد و پیش خود چنین می پنداشت که نگارش این مقاله اعلی دیگر داشته اما چون کار پژوهش درباره تواریخ هر دو فرقه هنوز به پایان نرسیده و این امر مستلزم فراغت بال و سکوت و سکون حال موقت بود، او را به بحثی مناسب درباره همین مطلب به آینده نزدیک وعده دادم. این ناخشنودی و دغدغه خاطر طوری او را از خود به در برده و نسبت به نویسنده بدبین و بدگمان ساخته بود که برای اعلام این آزرده گی از تسلیم اصل مکتوب شیخ علی عظیم رئیس فرقه بعد از باب به بایان کاشان در سال ۶۸ و دعوت آنان برای امری مهم به حضور در تهران که تازه آن نامه را دست آورده بود دریغ ورزید تا از آن عکسی برداشته شود و سندی را که خود می پنداشت به خط میرزا حسینعلی بها باشد چون به او فهمانیده شد که از آن عظیم است و برگه اقدام دسته جمعی بایان به پیشوائی حضرت عظیم و مشورت جناب بهاء، در سوء قصد به ناصرالدین شاه شمرده می شود، از بیم آنکه مبادا موضوع تبعی تازه قرار گیرد، با خود برد و دیگر تا وقتی که دستش از این دنیای فانی کوتاه شد، امکان تجدید دیدار و رفع آزرده گی خاطر او و تحصیل نسخه ای از نامه عظیم به بایان کاشان، میسر نگردید. مقارن این ملاقات و اظهار ناخرسندی و رنجش فاضل مزبور خبر شدم که انتقادی از مندرجات مقاله ی اول نگارنده به قلم آقای احمد خزان به دفتر مجله رسیده و در صدد انتشار آن پس از پایان یافتن چاپ مقالات هستند و این همان انتقادی است که در شماره پنجم از سال چهارم مجله و دو هفته بعد از مرگ فاضل مزبور انتشار یافت و اینک برای تکمیل بحث کتاب شناسی و رفع اشتباه زندگان به توضیح و تقدیم پاسخی بدان باید پردازد: آقای خزان در این کار خود چندان عجله به خرج داد که در انتظار وصول نوبت برای چاپ مقاله در مجله نماند، بلکه با شتاب، در مطالب آن اندک تجدید نظری کرد و با مقداری جرح و تعدیل به صورت رساله ی زیراکس شده به وسیله پست شهری برای برخی از دوستان و آشنایان خود فرستاد که در ضمن این جانب را هم به دریافت نسخه ای از آن اختصاص داد. مطالب این مقاله و آن رساله بر یک سیاق قلم بند شده و صرف

نظر از برخی کاست و افزوده‌ها باید هر دو را در حکم یک اثر دانست که به دو صورت عرضه شده باشد. تطبیق ذهنی مطالب این دو نوشته با آنچه از آن آشنای مأسوف علیه در ملاقات شنیده شد، شاید قرینه‌ای بر توحید مأخذ هر دو اثر محسوب شود. بناء علیهذا از اینکه ناقد سالخورده و مطلع معهود اکنون در قید حیات نیست تا توضیح و پاسخ این آشنای ناتوان را به گوش تن بشنود، فوق العاده متأسف است. عجب است همان اشتباهی که برای آقایان دکتر داوودی و نواب زاده درباره نظر این جانب راجع به نقطه الکاف پیدا شده بود و دایره‌ی شمول نقد را از اسم کتاب و مؤلف به خود کتاب سوق داده بودند برای خزان هم دست داده و از جمع نظر این جانب درباره تاریخ قدیم بایه یا نقطه الکاف و تاریخ منسوب به نبیل زرنندی چنین استنباط کرده که هدف اصلی نگارنده تردید در اولی و تأیید دومی بوده است. آری این بدگمانی یا سوء تشخیص تا جائی قوت گرفته که نظیر چنین عبارتی را بر زبان قلم آورده است که پس از قطع و وصل دو قسمت از هم بریده عبارات مقاله که هر کدام جدا از صورت کامل خود ممکن بوده نقض غرض نگارنده را در تأیید منظور مخالف نشان بدهد، در رساله زیراکس شده خود چنین می گوید: «ما نمی دانیم علاقه امروز آقای محیط را به معتبر جلوه دادن تاریخ نبیل و کاهش تأثیری که نقطه الکاف در اذهان بخشیده است چگونه می توان توجیه نمود.» آقای خزان گوئی با کنایه و ابهام میخواهد مرا هواخواه دسته مخالف عقیده خود به ذهن خوانندگان بیاورد، در صورتیکه مطالعه سه مقاله راجع به تاریخ قدیم و تاریخ جدید و تاریخ نبیل، نتیجه بحث و تحقیق را از این گونه کوچک نظری‌ها و خام اندیشی‌ها مبرا و دور می دارد. آقای خزان در مطالعه مقاله تاریخ بینام چنین گمان بدی به نویسنده برده اند که در صدد کاستن از اهمیت تاریخ قدیم بایه و تقویت زمینه تاریخ منسوب به نبیل زرنندی است، در صورتیکه از دقت بیشتری در مطالب همان مقاله و پیش از مراجعه به مدلول مقاله مربوط به تاریخ نبیل، این نکته به خوبی استنباط می گردید که نگارنده را در اصالت متن چاپی تاریخ قدیم همچون عدم اصالت تاریخ نبیل، تردیدی نبوده است و فرض وجود چنین تاریخی منسوب به نبیل زرنندی را با اصالت وجود تاریخی بدین نام در مقایسه اشتباه کرده اند. اینک برای جلب اطمینان ایشان و دیگران بار دیگر به صراحت اعلام می کند که نویسنده را با صحت و سقم و خوب و بد مطالب تاریخ قدیم بایه کاری نبوده و همین قدر از پژوهش خود دریافته متنی که برون آن را به اسم نقطه الکاف و منسوب به «حاجی میرزا جانی» در ۱۹۱۰ انتشار داد و اصالت آن مورد تردید عبدالبها و یارانش در کتاب کشف الغطاء قرار گرفته متنی اصیل و قدیمی است که مطالب آن بعدها در تاریخ جدید (میرزا ابوالفضل) و مقاله سیاح (عبدالبها) و مطلع الانوار (شوقی افندی) چهره و مفهوم و روح وقایع را به تدریج عوض کرده است و بحث اصلی ما بر سر اسم و کیفیت تدوین نسخه اصلی و شخصیت مولف آن بوده که در هر صورتی ابا به اهمیت مطالب کتاب و اصالت نسخه اساس چاپ برون، خدشه‌ای وارد نمی کند. مسلم است که این اضطراب آقای خزان ناشی از وضع متقابل روحی پیروان دو برادر نوری است که از ۱۲۸۵ بدین طرف هنوز خوی بدگوئی و بداندیشی و تهمت زدن و بدخواهی یکدیگر را از خود دور نکرده اند و هر دسته‌ای می کوشند تا موضوعی را که در آن گمان تامین مصلحتی برای طرف مقابل باشد، مورد تخطئه قرار دهند و به نویسنده آن گمان بد ببرند. سعی خزان در بی اهمیت جلوه دادن اختلاف رقم تاریخ مقدمه که موسوم به نقطه الکاف بوده و در ۱۲۷۷ بعد از بعثت نوشته شده است با تاریخ آغاز متن اصلی که در ۱۲۷۰ بعد از هجرت قید گردیده و حمل آن بر عدم دقت مؤلف در ضبط ارقام تاریخی آن هم با استشهاد به رقمی که درباره واقعه شهادت سیدالشهدا به تقریب ذکر کرده برای اثبات بی دقتی تاریخ نگار، چیره دستی تبلیغی را نشان می دهد، در صورتی که چنین امری موقعی می توانست قابل توجه برای اثبات ارتباط و انسجام نسج کتاب واقع شود که مشکل هم فی الواقع منحصر به همین یک فقره باشد و در میان نقطه الکاف یا مقدمه با «نقطه کافی» که در تاریخ همواره مانند شخص دیگری آن هم با لقب «جناب» قید و ذکر شده امکان جمع اوضاع و احوال و مجال ارتباطی وجود داشت. اینکه در مقاله اول نگارنده قید دو رقم ۱۲۶۷ و ۱۲۶۴ برای سال تألیف کتاب شده به اعتبار احتساب سالهای فاصله از هجرت تا بعثت رسول اکرم که در تواریخ و سیر غالباً سیزده سال قید می شود، امکان تطبیق ۱۲۷۷ بعثت را با ۱۲۶۴ هجرت فراهم می آورد.

ولی به اعتبار این که مولف به خطا فاصله میان هجرت و وفات حضرت رسول را بر خلاف همه اقوال و روایات سیره نویسان سیزده سال به حساب می آورد. بایستی همان ده سال به شمار آید تا ۱۲۷۷ بعثت با ۱۲۶۷ از هجرت تطبیق کند. در صفحه ۶۳ از نسخه چاپی که مربوط به رساله نقطه الکاف اصلی است می نویسد: در مدت ده سال هفتاد نفر به حضرت ایشان ایمان آورده و بعد می افزایش تا زمانی که حضرت رسالت پناه بعد از مدت ده سال کشیدن جور و ستم زیاد از مکه هجرت فرموده به مدینه تشریف آوردند. آن گاه مطلب را چنین به پایان خود نزدیک می سازد «در مدت سیزده سال گاهی در جنگ و زمانی در صلح و اوقاتی در نشر احکام تا زمانی که شمس نبوت نزدیک به غروب گردیده» از مقایسه این دو قسمت معلوم می شود که حاجی میرزا جانی فاصله میان بعثت را با هجرت به پیروی از سید باب ده سال شمرده آنگاه برای این که از طول مدت بیست و سه سال دوران نبوت چیزی کاسته نشود سه سال بر ده سال فاصله هجرت و وفات آن حضرت افزوده تا حاصل جمع دو رقم غلط او عدد صحیحی باشد. آری، در میان دو عبارت مربوط به واقعه کربلا و تاریخ سال ۱۲۷۰ اختلاف شکل تعبیری دیده می شود که تشبیه آنها را به یکدیگر خردپسند نمی سازد. در مورد تعیین زمان تألیف تاریخ می نویسد: «الحال که هزار و دویست و هفتاد سال از هجرت رسول الله گذشته دین آن سید بشر قوت گرفته» در صورتی که راجع به واقعه کربلا- و عظمت آن می گوید: «الحال هزار و دویست سال گذشته است مردم شب و روز بر آن می گریند و کهنه نمی شود.» در صورتی که آغاز گریستن بر شهادت سیدالشهدا در تاریخ عنوان و مبدأ خاصی ندارد که بتواند هزار و دویست سال مرقوم را تخطئه کند. چند عبارتی که حضور مؤلف کتاب تاریخ را در مازندران و آمل می رساند نمی توان دلیل شمرد که این مؤلف حاضر در طبرستان همان حاجی کاشانی مذکور در کتاب است که داستان پنهان شدن ازل و دستگیر شدن خود و اخوی ازل را در آمل برای دیگری روایت نموده است. حاجی کاشانی که پیش از دستگیری در آمل و بعد از آن در طول چهار ماه در خدمت «جناب ازل» می زیسته همان «جناب نقطه کافی» بوده که در صفحه ۲۵۹ از نسخه تاریخ چاپ برون درباره او چنین نوشته شده که جناب بصیر «یا سید کورهنندی» وقتی در ۱۲۶۷ ادعای رجعت حسینی کرده و مورد تأیید و تقویت ازل و بها و بر ضدعظیم قرار گرفت پس از آن که تهران و قم را پشت سر گذاشت: «بعد از آن که به ارض کاف (کاشان) تشریف آورده و در منزل جناب نقطه کافی نزول اجلال فرموده - نظر به آن که در ارض نور (مازندران) در خدمت حضرت وحید (میرزا یحیی ازل) و جناب بها مدت چهار ماه هم سرور بودند و از شراب محبت یکدیگر سرمست و خرم در آن بساط عیش ها نمودند خلاصه نقطه کافی را گمان آن بود که مقام خودش از آن جناب (بصیر) عالی تر می باشد. خلاصه آن که اگر چه جناب نقطه کافی به حسب فضل ظاهری و بیان تفضیل مقامات افضل و اعلم بوده ولی آن جناب را چنان انصافی بوده که به محض آن که اشراف و فوقیت اوشان را دانسته به کلی در آن حضرت فانی گردیده با وجود آن که فتنه های ایشان در نهایت، شدید بوده و جوهر فتنه در افعال و اقوال ایشان ظاهر بود و لهذا اکثر اصحاب از آن جناب (بصیر) فراری بودند مع هذا جناب نقطه کافی به عون الله استقامت در محبت ایشان نموده» در این صورت معقول نبوده و نیست که مردی در کتاب خود خویشتن را جناب بخواند بلکه این خود بهترین قرینه است که نویسنده کتاب کسی غیر از حاجی کاشانی یار ازل و بها در مازندران و هم نشین و همدم چهارماهه آن دو برادر در آن سرزمین باشد که در کاشان از سید کور هندی یا بصیر مدعی ظهور حسینی پذیرایی کرده و به او ایمان آورده و در کشمکش میان بصیر و عظیم که خود را جانشین مطاع سید باب می دانست طرف سید اعمی را گرفت چشم از شماتت محتجبین پوشید در صورتی که ازل جانب بصیر را گرفت و توقیعی درباره او صادر کرده بود که به قول صاحب تاریخ قدیم، اختلاف میان اصحاب افکند. این که آقای خزان خواسته اند تعبیر از حاجی میرزا جانی را به حاجی کاشانی راوی و «جناب نقطه کافی» در متن کتاب تاریخ قدیم چنین وانمود سازند که «ظاهرا به این منظور بوده است که از ذکر نام مؤلف احتراز داشته و می خواسته است اذهان را از شناختن مؤلف منصرف سازد و نظیر این معنی در بسیاری از تالیفات دیده شده چنان که در تاریخ محمد قاینی که تلخیص از همین کتاب است قاینی نویسنده را یک نفر سیاح مسیحی معرفی کرده است. اگر در

این کتاب از حاجی کاشانی به هیچ صورت نامی برده نشده بود و آن را با لقب جناب نقطه کافی نمی دیدیم ممکن بود چنین فرضی قابل تصور باشد ولی وقتی نام و عنوان و مختصات او در متن کتاب مشهود است دیگر چنین پنداری در خورد پذیرفتن نخواهد بود. اما آن چه از بابت محمد قاینی و تلخیص او از تاریخ قدیم که نویسنده را سیاح مسیحی معرفی کرده است در نوشته خزان دیده می شود تصور می کنم قدری در خور امعان نظر بیشتر باشد. چه تاریخ قدیم را نخستین بار میرزا ابوالفضل گلپایگانی یا میرزا حسین همدانی یا طهرانی از صورت اصلی خود به صورت تاریخ جدید در آورده بودند سپس نسخه ای از آن به دست ملامحمد قاینی افتاده و چون آن را وافی به غرض بهائیان نیافته در صدد جرح و تعدیل و تصحیح برآمده و این نکته را در پایان نسخه مکتوب در ۱۳۰۰ هجری ذکرمی کند و درباره نویسنده این متن تازه هیچ اشاره ای به نام فردی نکرده بلکه صاحب اثر را از مولف و مصحح به صورت جمع عربی در آورده و مورد انتقاد قرار داده است. اما نویسنده مقدمه کتاب تاریخ جدید را که هر دو روایت مانکجی و قاینی بر یک منوال وارد است باید از زبان میرزا ابوالفضل در رساله اسکندریه او دید که برون در صفحه مطون از مقدمه خود بر چاپ کتاب چاپ کرده است: «مانکجی از میرزا حسین متمنی شد که وی تاریخ حالات بابیه را تصنیف کند. میرزا حسین نزد نامه نگار (میرزا ابوالفضل) آمد و خواهشمند معاونت شد. جواب گفتم که تاریخی از حاجی میرزا جانی در دست است. وی خواهش کرد که نامه نگار فاتحه (مقدمه) آن را بنگارد و راه نگارش را بر او گشاده دارد. این عباد به خواهش او دو صفحه از آغاز کتاب را نگاشت. آقای خزان که بر ترجمه آزاد میرزا آقاخان کرمانی از متن ترکی رساله جلال الدوله و کمال الدوله آخوندوف واقف بوده اند می توانسته اند دریابند که میرزا ابوالفضل این مقدمه را بر منوال آخوندوف از زبان سیاح دروغی نگاشته که برای اظهار بی طرفی نسبت به مسلمان و بابی خود را مسیحی انگاشته ولی در ضمن این کتاب هر چه را آخوندوف بر ضد علمای اسلام پرداخته و میرزا آقاخان به تفصیل آورده در تاریخ جدید نوساخته است. پس مقدمه تاریخ جدید به قلم میرزا ابوالفضل و به تقلید جلال الدوله و کمال الدوله آخوندوف نوشته شده و ملامحمد قاینی عینا آن را رونویس کرده و از خود تصرف ننموده است.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
 ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه
 ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...
 د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

